

BIBLIOTHECA
SCRIPTORVM GRAECORVM ET ROMANORVM
TEVBNERIANA

ANTHOLOGIA LATINA

SIVE

POESIS LATINAE SUPPLEMENTVM

EDIDERVNT

FRANCISCVS BVECHELER ET ALEXANDER RIESE

PARS PRIOR:

CARMINA IN CODICIBVS SCRIPTA

RECENSIT

ALEXANDER RIESE

FASCICVLVS II.

RELIQVORVM LIBRORVM CARMINA

EDITIO ALTERA DENVO RECOGNITA

MCMVI

LIPSIAE

IN AEDIBVS B. G. TEVBNERI

485^a (olim 731)

LACTANTII

De ave phoenice

B M
R III 253

Est locus in primo felix oriente remotus,
 Qua patet aeterni maxima porta poli,
 Nec tamen aestivos hiemisve propinquus ad ortus,
 Sed qua sol verno fundit ab axe diem.
 Illic planities tractus diffundit apertos,
 Nec tumulus crescit nec cava vallis hiat;
 Sed nostros montes, quorum iuga celsa putantur,
 Per bis sex ulnas imminet ille locus.
 Hic Solis nemus est et consitus arbore multa
 Lucus perpetuae frondis honore virens.
 Cum Phaethonteis flagrasset ab ignibus axis,
 Ille locus flammis inviolatus erat,
 Et cum diluvium mersisset fluctibus orbem,
 Deucalioneas exsuperavit aquas.

485^a. Cf. quae disputari in Claudiano Iepi II 19-20
 P = Parisinus 13948 saec VIII fol 47 r 1 110 contul
 M. Bonnet. V = Veronensis 168 saec IX int, fol 10
 L = Leidensis Vossianus, Q 38 saec V. It Lactanti de cedis
 ave (post Phoenicem Claudianum V. Veronensis Lactanti de m
 phoenice L. Inscr om P. Apud quoniam de dubis nomen
 bus ut Lactanti laudantur r 7 (aed trimontes, 16 ad huc
 23 (andet, 24 Necaui, 50, 96, 127, 187 uculos. — Le
 brorum longe optimus est P, in quo, si ab orthographia
 diacriticis, perpaucis vitia inveniunt taliaque quae a scriptura
 archetypi pene cranida originem trahunt; contra in V
 magis in L emendandi conatus non pauci sed plerique a
 felices deprehenduntur. L non nisi a r. 110 plene exhibet
 — r. 1-16 in Einsidleni 266 s. X sunt Recreatione
 sunt multi (Cantabrig. G g 5, 35 s. XI; Parisin 8091 s. XII
 Toletanus 18, 6 s. XII-XIII; Bodleianus F 2, 14 s. XII
 alii) 1 sqq. cf. Lactantius Instit. divin. II 12, 16
 tome 23. 2 patit P poli PV caeli L 3 hie
 V hortus P 4 uerba P 5 defundit V 6 Np I
 8 imminet PV, constructum ut despicit r. 40
 L ille P 9 solus nemos P 11 factontaeis P plus
 tonteis V 14 Deo- P Dio- V -llio- V exup. P

15 Non huc exsanguis morbi, non aegra senectus,
 Nec mors crudelis nec metus asper adest;
 Nec scelus infandum nec opum vesana cupido
 Cernitur aut ardens caedis amore furor;
 Luctus acerbus abest et egestas obsita pannis
 20 Et curae insomnes et violenta fames.
 Non ibi tempestas nec vis furit horrida venti
 Nec gelido terram rore pruina tegit,
 Nulla super campos tendit sua vellera nubes,
 Nec cadit ex alto turbidus umor aquae.
 25 Sed fons in medio [est], quem 'vivum' nomine dicunt,
 Perspicuus, lenis, dulcibus uber aquis,
 Qui semel erumpens per singula tempora mensum
 Duodecies undis inrigat omne nemus.
 Illic genus arboreum procero stipite surgens
 30 Non lapsura solo mitia poma gerit.
 Hoc nemus, hos lucos avis incolit unica Phoenix:
 Unica sed vivit morte refecta sua.
 Paret et obsequitur Phoebos memoranda satelles:
 Hoc Natura parens munus habere dedit.
 35 Lutea cum primum surgens Aurora rubescit,
 Cum primum rosea sidera luce fugat,
 Ter quater illa piis inmergit corpus in undas,
 Ter quater e vivo gurgite libat aquam.
 Tollitur ac summo considit in arboris altae

15 sq. cf. Verg. Aen. VI 275 sqq. exsanguis PL mor-
 bus L 16 adest PI adit L 17 uaesana PV
 18 Aut metus P Aut metus VL Cernitur scripsi dubi-
 tunter Aut vis de Winterfeld Aut Pavor Goetz cedis P
 cedit V 19 aceruus PV aegestas PV 20 insomnis
 nec P 21 tempes P 22 gelida P proina V
 23 uelleré P 24 umur V¹ humor PL 25 est s, om.
 VPI alii. Colorem observa christianum, cf. Apocalypsis
 Joh. 22, 1-2 27 s. t. m. VL] singulis nubes P 29 ar-
 borem P de (m, 2) stipite V 31 locus V¹ fenix PL
 foenix V 32 sed] quae Francius 33 Parit PL foebos
 PL satellis V¹ 36 s//dera V (i m. 2) 37 pia P
 38 surgite V¹ 39 considit s considit PVL arbore P

Vertice, quae totum despicit una nemus,
 Et conversa novos Phoebi nascentis ad ortus
 Expectat radios et iubar exoriens.
 Atque ubi Sol pepulit fulgentis limina portae
 Et primi emicuit luminis aura levis,
 Incipit illa sacri modulamina fundere cantus
 Et mira lucem voce ciere novam,
 Quam nec aëdoniae voces nec tibia possit
 Musica Cirrhaeis adsimulare modis,
 Sed neque olor moriens imitari posse putatur
 Nec Cylleneae lila canora lyrae.
 Postquam Phoebus equos in aperta effudit Olympi
 Atque orbem totum protulit usque means,
 Illa ter alarum repetito verbere plaudit
 Igniferumque caput ter venerata silet.
 Atque eadem celeres etiam discriminat horas
 Innarrabilibus nocte dieque sonis,
 Antistes luci nemorumque verenda sacerdos
 Et sola arcanis conscia, Phoebæ, tuis.
 Quæ postquam vitæ iam mille peregerit annos
 Ac si reddiderint tempora longa gravem,
 Ut repararet lapsum spatii vergentibus ævum,
 Adsuetum nemoris dulce cubile fugit.
 Cumque renascendi studio loca sancta reliquit,

40 despicit P 42 Ex portus P 43 At quæ P
 ibi, sed corr., L pepulit P 44 laevis P 45 sacri V
 modulamina PV 46 ciere P uerere V referre L loco
 noua L 47 Aed-] qd. P idu- V aid. L -eas libri
 uocis P 48 cirrhaeis V cirreia L correia P adsimulans
 P assimilare VL 49 holor P imitare V eo P pot-
 tur V putetur PL 50 cillineæ P cilleneæ V luere P
 51 phoebus P loebus L eff. P effudit V effudit L
 52 usque P medos V osque micans (noets) 54 igniferum-
 que V 55 celeris P 56 Inennarr. V 57 antistes P
 que om. s uerenda P ueneranda VL 58 loebus L
 59 mille P peregerit V 60 si P, scripsi (temporale est, ut
 Lactant. opif. dei 9, 3) se VL alii. reddiderent P sunt
 V -At L 61 repararet V fatis L 62 cubiculo L
 63 sãa libri reliquid PV relinquat L